

VESTI IZ SLOVENIJE

LESNA AKCIJA je v največjem razmahu. Vse nedelje morajo ljudje na "prostovoljno delo." Pri tem najbolj pritiskajo kmetje. Kmetje iz okolice Ptujja so bili pozvani v začetku junija na lesno akcijo v Dravograd. Odzvalo se je samo 14 kmetov, šest pa jih je bilo kaznovanih, ker se niso pozivu odzvali, z odvzemom premoženja. Voziti so morali les iz hoste na dravogradijsko postajo. Dobili so po 250 dinarjev na dan.

V LJUBLJANI so zaprli zdravnika Dr. Mateja Justina. Njegova soproga je zaprta že dalj časa.

ODDAJA LESA. — Zasebni lastniki gozdnih parcel dobivajo stalno nalogo, da morajo oddajati les. V takem slučaju moraš sam les posekati, ga zvoziti nad določen prostor in oddati. Gozdna milica pa hodi po zasebnih gozdovih, kolikor jih še kje je, in če zasledijo, da kje ni kaj pospravljeno, če n. pr. niso suhe veje lepo na kupu, odvzamejo gospodarju celo posestvo, češ da je malomaren.

PROSTOVOLJNO. — Prve dni junija so milicarji odvedli vse kmete iz vasi Katemaša, okraj Radeče pri Zidanem mostu na urad OZNE in jih tam toliko časa pretepali, dokler niso vsi pristali, da oddajo vaa svoja posestva "prostovoljno" v drugo.

DO JESENI. — Zaupniki okrajnih odborov so obveščeni, da režim hoče do konca letošnjega leta spraviti vsa posestva v komunistične zadrage. Kmetje pa se po večini drže načela: Vzemite, prostovoljno pa ne damo in ne podpisemo, da smo prostovoljno posestva odstopili.

LOCITEV CERKVE OD DRŽAVE. — Izšla je odredba, da mora vsak, ki se hoče cerkveno poročiti, plačati državi 6,000 dinarjev takse. Najprej se seveda mora izvršiti civilna poroka. Patem se mora plačati ta taksa in čakati na dovoljenje. Če ga dobiš, se moreš potem tudi cerkveno poročiti. Za cerkveni krst je taksa 3,000 dinarjev, za birmo 4,000 dinarjev. Res je, da se ta odredba še ne izvaja povsod, ker jo izvajajo krajevni ljudski odbori.

Tri na dan

Proletarec je omenil, da ameriške revije ne sprejemajo več umotvorov pisatelja Lojzeta Adamca. Odkar je moral plačati Churchill lepe tisočake zaradi potvarjanja ranice, so mu Amerikanci obrnili hrbet, Slovenci pa že davno prej.

Lojze ga je zafural po svoji neumnosti. Ako bi se ne bil udinjal komunistom in tovarišem, pa bi bil danes v Ameriki eden prvakov, čislán od vseh slojev. Tako je pa — nema ga više.

Mi smo v Lojzeta videli že davno in smo tudi povedali, kaj mislimo. Zato je pa deževalo protestov od napredne tovaršije. Se danes imamo tistih "31" zapisanih — toliko jih je bilo, ne več ne manj. Nekaterim je moralo danes žal, ker so bili med "protestanti," nekaterim pa še bo.

PREHRANA. — Na navadno karto se dobi 2.70 kg. krušne moke, 4 kg koruzne moke 0.60 kg olja in ravno toliko sladkorja. Na karto za lahke delavce se dobi 5.58 kg. krušne, 3.72 koruzne, 1 kg sladkorja in 1 kg maslobo. Na karto za srednje težke delavce se dobi 6.97 kg Krušne moke, 4.65 kg koruzne, 1.10 kg sladkorja in maslobo. Za karto za težke delavce pa dobiš 9.76 kg krušne, 6.50 koruzne moke, 1.20 kg sladkorja in 1.20 maslobo. Vse to se prejema na dva obroka na teden. Meso se dobi le redko, po posebnih srečih.

V MENGŠU imajo kenični laboratorij. Na živalih delajo razne poskuse. Živali, ki poginejo se uporabijo za meso, ki ga potem prehranjevalna organizacija deli ljudem.

KOT KOMINFORMOVEC je bil aretiran in tudi likvidiran Stane Bitenc, dentist iz Ljubljane in njegova družina. Bil je major OZNE.

Papesh Day Cleveland Stadium August 24, 1949

Metalec žoge je najvažnejša pozicija pri vsakem športnem krožku, zato smo pa toliko bolj ponosni na našega rojaka Franka Papesh, in ga bomo na 24. avgusta posebno počastili z "Papesh Day." Vsi ljubitelji športa se bodo takrat udeležili igre v mestnem stadionu. Prihiti! Bodo tudi iz Loraina, Girarda, Barbertona in od drugod, da nas bo več.

Vstopnice lahko kupite za tisti večer pri vseh članih Ohio KSKJ Boosters Cluba, ali pa v uradu Ameriške Domovine. Vstopnice so vse po \$1.50 in so vse za rezervirane seje.

Novi voditelji zapadne Nemčije po volitvah

Frankfurt, Nemčija. — Pričakujejo, da bo za novega predsednika zapadne nemške republike izvoljen Theodor Heuss, zelo znan pisatelj in voditelj neodvisne liberalne stranke. Mr. Heuss je sedaj 65 let star. Za predsednika vlade je najverjetnejši kandidat Konrad Adenauer, predsednik krščanskih demokratov in dolgoletni voditelj porenjskih nemških katoličanov.

Našim naročnikom v Južni Ameriki

Z upravo Svobodne Slovenije v Buenos Airesu smo se domenili, da bodo tam prejeli naročnino za Ameriško Domovino. To velja za vse države v Južni Ameriki. V ameriških dolarjih stane naročnina za 1 leto 10 dolarjev. Naročnik naj se pa dogovori z upravo Svobodne Slovenije, koliko naj pošlje v tamkajšnji valuti. Tako zdaj ne bo nobenih težkoč glede pošiljanja denarja v Severno Ameriko. Naslov Svobodne Slovenije je: Svobodna Slovenija Victor Martinez 50 Buenos Aires, Argentina

Direktno iz Washingtona

počrta STEPHEN M. YOUNG Congressman-at-Large of Ohio

Vročina, vročina
V sedanjih hudi washingtonski vročini je vedno bolj rastla želja senatorjev in kongresnikov naj bi se seje prekinile in zasedanje odložilo kot to določa zakon. Po zakonu namreč bi moral kongres delati samo do 31. julija. Samo v vojni in v slučaju velike sile naj bi se seje kongresa podaljšale. Da smo mogli sedaj še ostati dalje pri sejah, je predsednik Rayburn moral izjaviti, da smo "pravzaprav še vedno v vojnem stanju."

V kongresu se je nabralo sedaj že precej stvari, ki povzročajo napetost in otežujejo mirno, koristno sodelovanje. Branovan zakonski načrt za pomoč farmerjem je pustil nekaj kar globokih prask. V skupnem odobru senata in poslanske zbornice je prišlo do razburljivih scen, ki so zrahljale tako zelo potreben smisel za iskreno sodelovanje. Zakonski načrt o pomoči šolam sploh ne more nikamor naprej in bo verjetno obtočil, ker ni potrebnega mirnega prevdarka, kaj je v interesu vseh, brez razlike na versko prepričanje. Izgleda, da bo sedaj mogoče spraviti pod streho samo zakonski predlog o pomoči Evropi za oborožitev, nekaj sprememb o socialnem zavarovanju in zakon o najnižji mezd. Vse drugo bo kljub dolgem sejam moralo biti odloženo za kasneje.

Bil bi čas, da gredo kongresniki in senatorji tudi med ljudi, da slišijo njihove želje in predloge ter ožive splošen neposreden stik z volilci.

Slabi najemniki

Nekdo je pred odborom poslanske zbornice pričal, da naj bi vsaka družina v USA imela svojo lastno hišo, ker samo na lastno hišo vsak pazi in jo upravlja s potrebno skrbnostjo. Od dajati stanovanja v najem se ne izplača, ker stanejo popravila preveč. Kongresnik Bill McCulloch, republikanec iz Ohia je pri tem pripomnil z ozirom na dolgo popraviljanje Bele Hiše: "Ali Vi mislite, da so tudi predsedniki Združenih Držav slabi najemniki."

Raketirski trik

James V. Hunt, ki si je sam nadel naslov "upravni svetovalec," si je kupil večjo količino žepnik z napisom "swiped from Harry S. Truman." Kadar ga je obiskal kak klient, ki bi rad posredovanje v kaki ključni zadevi pri federalni vladi, je tam mojster kakor slučajno postregel s temi vžgalicami. Klient je seveda imel vtis, da ima Mr. Hunt pristop do zasebnih uradov predsednikovih in da je torej zelo "dragocena" zveza. Kongresnik Walter Huber, demokrat iz Ohia, je dobro zadel bistvo cele stvari, ko je rekel: "Kaj bi bil jaz dal izdelati kake vžgalice z napisom: 'Not swiped from Harry S. Truman.' Raketirji se pač poslužujejo vseh mogočih trikov, da vplivajo kolikor mogoče "ugodno" na tiste, s katerimi razpravljajo o svojih poslih. Kaj more predsednik Truman za to?"

Rapublikansko navdušenje za rudarski sklad

Visoki republikanci so dobili rdeče obraze, ko se je zvedelo, da senator Bridges, republikanec

NOVI GROBOVI

Helen Ciber
V torek zjutraj je umrla Mrs. Helen Ciber, rojena Rozina iz 6314 Glass Ave. Bila je 58 let stara, rojena v vasi Planina, odkoder je prišla v Ameriko pred 36 leti. Zapuščala soproga Franka, ki je doma iz vasi Kot, in sina Edwarda. Bila je članica društva Naprej št. 5 SNPJ. Pogreb bo v petek zjutraj ob 8:45 iz Zakrajškovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida, kjer bo pogrebna sv. maša ob 9. uri, potem pa na pokopališče Kalvarija.

Mary Kurent
V torek popoldne je umrla Mrs. Mary Kurent, rojena Skuble. Do nedavnega je živila na 640 E. 117 St. Pogreb bo iz Zakrajškovega pogrebnega zavoda. Čas in druge podrobnosti bomo še objavili.

Zdravilo ki bo moglo spremeniti barvo kože

New York. — Walter White znani borec za enakopravnost črncev je razburil javnost z izjavo, da se bo v bodoče moglo kemikimom potem izpremeniti barvo kože iz črne v belo. Objavil je o tem daljšo razpravo. Sedaj je kemikalija, ki naj bi se uporabljala v ta namen še nezanesljiva in za človeški organizem strupena. Ni pa po mnenju White nikakoli dvoma, da se bo zdravilo tekom par let tako izboljšalo in izpopolnilo, da se bo moglo splošno uporabljati. Tako misli Mr. White. Če bo res, bo to ena največjih sprememb v razvoju človeškega rodu. Tudi za oči bomo bolj "Očeta Enega sinovi."

Egiptu žaluje za sirijskim diktatorjem

Amman, Transjordanija. — Arabski narodi na splošno sodijo, da je državni udar v Siriji prinesel zboljšanje. Sodijo, da je prejšnji režim bil res diktatorski in ni koristil arabskemu ugledu. Prejšnja vlada je sosedel Sirije po nepotrebnem razburjala z raznimi nenadnimi zaporami meje, diplomatskimi konflikti in nemiri. Samo egiptovska vlada je odredila žalovanje za pokojnim sirijskim diktatorjem in izgleda, da bo delala težave novi vladi.

iz New Hampshire, dobiva poleg svoje senatorske plače še po \$35,000 na leto iz penzijskega sklada za premogarje, ker je član odbora skrbnikov tega sklada. Ta senator je namreč zelo glasen kritik "zapravljivosti" seglan vlade. Vsak se je pač spomnil, da je bil rudarski sklad ustanovljen malo poprej predno je bil John Lewis obsojen, ker ni ubogal sodnih odredb in sta bila prav senator Bridges in kongresnik Joe Martin zelo marljivo in vneta zagovornika tega sklada.

Vsakomur je jasno, da senator Bridges, ki bi rad slovel za velikega oznanjevalca skromnosti v javnem gospodarstvu, dobiva teh \$35,000 za razmero malo dela. Še bolj čudno se zdi, da se senator ni oglasil, ko je sklad izplačal kar 14 milijonov več kot pa je prejel, ampak je mirno pustil, da se je iz sklada dalje izplačevalo. Je pač res, da \$35,000 niso mačkine solzice.

Kombinacije za novo vlado v Nemčiji

Vlada krščanskih demokratov z manjšimi skupinami ali vlada s socialisti, ki so drugi najmočnejši.

Frankfurt, Nemčija. — Krščanski demokrati in svobodni liberalci imajo samo devet glasov premo, da bi mogli v novem nemškem parlamentu sestaviti vlado, ki bi se naslanjala na večino. Med manjšimi strankami bodo morali poiskati še nekaj zaveznikov in sestaviti vlado nekeke ožje koalicije. V parlamentu bo ta koalicija imela močno opozicijo v socialistični stranki, ki je druga najpomembnejša politična sila v zapadni Nemčiji. Ni dvoma, da bodo socialisti, če bodo ostali v opoziciji, večkrat dobili podporo komunistov, da bi ti delali vladi čim večje težave. Ni dvoma, da bo socialistična stranka postajala vedno bolj levičarska, če bo obsojena na trajno opozicijo. Zato se mnogi državniki in parlamentarci prizadevajo, da bi se našla osnova na podlagi katere bi se mogla sestaviti vlada krščanskih demokratov in socialistov. To bi bila vlada, ki res predstavlja odlično večino volje zapadno nemških volilcev. Ti dve stranki sta sami dobili 14 milijonov glasov od vseh 23 milijonov oddanih. Preostalih devet milijonov glasov je povrhu še razdeljeno v malenkostne skupnice, na 13 drugih strank.

4 Muslimani obsojeni na smrt v Jugoslaviji

Belgrad, Jugoslavija. — Vlada časopisna agencija javlja, da so bili v Sarajevu obsojeni na smrt 4 bosanski muslimani, ker so nameravali zaroto proti vladi in hoteli "s silo spremeniti javni in socialni red v državi s pomočjo imperialističnih sil", kakor pravi komunistično sodišče. Vsi so bili člani tajne mladinske organizacije "Mladi muslimani."

Margareth Mitchell umrla

Atlanta. — Umrla je Margareth Mitchell, slavna filmska igralka, ki je napisala enega največjih filmov "Gone With the Wind" in v njem tudi sama igrala glavno vlogo. Pred petimi dnevi jo je podrl avtomobil in ji prezeđejal smrtne poškodbe.

Razne najnovejše svetovne vesti

VATIKAN. — Sveti oficij objavlja dekret, ki dovoljuje, da katoliški duhovniki cerkveno poročajo komuniste nekako pod istimi pogoji, kot veljajo za nekatoličane, drugoverce. Cerkevna poroka je komunistom dovoljena, če oba poročenca v predpisani obliki svedčane obljubit, da bosta otroke vzgajala v katoliški veri. Cerkevna poroka je možna med komunistom in katoličanom, če komunist — da potrebne obljube.

WASHINGTON. — Tajnik za delo Mr. Tobin je napovedal, da bo zaposlenost proti koncu leta v USA zopet narasla in bo vsaj milijon ljudi zopet imelo delo. Sedaj se stalno znižuje števílo nezaposlenih.

BELGRAD, JUGOSLAVIJA. — Sovjetska Rusija je odpoklicala svojega ambasadorja iz Belgrada. Uradni ruski krogi trjujejo, da to ne pomeni, da bi Rusija prekinila diplomatske odnose s Titovo vlado. "Novi ambasador sicer še ni imenovan, pa bo kmalu," je rekel uradnik tiskovnega oddelka ambasade Grigorij Snjukov. Dosedanji ambasador Anatoli Lavrentjev bo postal pomočnik zunanjega ministra Sovjetske vlade. Vendar opazovalci sodijo, da odhod ambasadorja Lavrentjeva pomeni novo, ostrejšo politiko Rusije proti Titovi vladi.

Velika črna maša za pobite Slovence

Opozarjamo se med prijatelji na to knjigo. Ni da bi jo nankrat prebrali. Velik užitek in korist bomo imeli le, če jo bomo brali po kratkih odstavkih, iz nje pobrali zlato zrno in si duha požatili, svojo vero, svojo mater, svojo domovino, pošteno življenje bolj vzjubili. Res vsak Slovenec naj bi iz te knjige molil in premišljeval. Naročite jo pri Ameriški Domovini. Cena je \$2.75, s poštnino \$3.00. Preberite samo tele vrstice:

Z Angeli se združijo v slovensko petje pesmi, ki jim je iz svete maše znana Hosana. Svet, Svet, Svet. Bog vojnih čet. O petje vseh angelov in vseh svetnikov nebesčanov: Kot potop ga zalijejo trombe z gromovitimi tuši, pred veličastnostjo večnih hipov se slednje koleno rui, slednja mišica glasik napenja se in poneizmerja, vso silo glasu k prestolu usmerja, kjer sedi Jagnje zaklano z zmagovito zastavo Svet, Svet, Svet, Si Gospod, Bog vojnih trum. Sprejel si vetrinjska krđela ... O, vladaj z njimi slovenski rod. Naj polna bo Tvoje Slave slovenska dežela, zdej po satanu razdejano. Svet, Svet, Svet, Hosana, Hosana, Hosana!

Bomba v judovski sinagogi v Damasku

Beirut, Lebanon. — V Damasku, glavnem mestu Sirije so arabski mladeniči vrgli bombo v judovsko sinagogo. Ubitih je bilo 12 Judov. Mladenčič pravijo, da so napravili to iz svojega prepričanja, da Judje delajo veliko krivico Arabcem na celim bližnjem vzhodu. Vlada judovske države je protestirala pri komisiji Zveze Narodov. Sirijska vlada je odredila aretacijo vseh osumljencev in izjavila, da bodo prišli pred sodišče. Judje v USA so poslali veliko zahtev tudi naši federalni vladi, da naj posreduje radi te zadeve.

Britanski ataše se je ubil v Turčiji

Ankara, Turčija. — Sedem zrakoplovnih oficirjev se je ubilo, ko se je zrušil vojni zrakoplov C 47 na letu v Izmir. Med ubitimi sta tudi britanski vojni ataše in njegov pomočnik.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Vesela vest. — Rojenice so se zglasile pri družini Mr. in Mrs. Joe Urbas ter jim prinesle zalo hčerko v bolnišnici sv. Ane. Vse je zdravo in veselo. Tako je poznana Mrs. Ana Urbas iz Loraina zopet postala stara mama. Dekliško ime mlade matere je bilo Alice Kmet iz znane Frank Kmetove družine v Clevelandu. Čestitke!

Obisk iz domovine

V spremstvu prijazne Mrs. Frank Debevec iz Loraina, nas je obiskal John Mramor, po domače Rjavčkov iz Begun pri Cerknici. Prišel je iz Koroskega k sorodni družini Mr. in Mrs. Frank Debevec, 1733 E. 32. St. Lorain, O. Mnogo ve povedati iz doma. Kdor bi rad z njim govoril, ga lahko obišče ali mu piše na gornji naslov.

Obisk iz zapada

Na obisk k svoji sestri, Mrs. Ivanki Mervar, je prišla njena sestra z možem, Mr. in Mrs. Anton Fox iz Los Gatos, Calif. Tukaj ostaneta samo en dan, potem se pa odpeljeta v Pueblo, Colo., da bosta tam pri praznovanju rojstnega dne Josipa Smerke, ki je oče Mrs. Mervar in Mrs. Fox. Oče bodo praznovali svoj 88. rojstni dan. Še na mnoga leta Ma Smerka in Dr. J. J. J. bi doživel tudi stoletnico pri najboljšem zdravju.

V bolnišnici

V Charity bolnišnici se nahaja Philip Vitigoj iz 1387 E. 52. St. Podvrčel se bo moral operaciji.

Vabilo na sejo

Društvo Borštnarjev št. 1317 vabi na sejo v petek 19. avgusta ob 8 zvečer v šolo sv. Vida. Na tej seji bodo izbrani načelniki in krožki za kegljanje. Vsi člani so prošeni, da se gotovo udeležijo.

Romanje v Lemont

Vse romarice, ki bodo potovale v Lemont v petek zvečer 19. avgusta, naj se zberejo na Terminal postaji med 10 in 11 uro zvečer, da se vse potrebno uredi.

Zbežjal je

Tony Sestan, 3435 W. 60. St. ima na svojem vrtu fižol, ki ne raste po pravadskem. Včeraj ga je Tony zmeril in je meril 28 palcev in pol v dolžino. Do nedelje bo precej čez 30 palcev, ker se vsak dan potegne najmanj za en palec. Tony pravi, da bo treba nekaj ukreniti, kadar bo začel fižol siliti k sosedu.

Romanje v Franklin

Na 28. avgusta ob 5 zjutraj bo odpeljal bus romarje v Franklin, O. Kdor se hoče priglasiti naj pokliče Mrs. Novak, BR 2378. Vožnja stane na oba kraja \$2.50.

Meniševci se oglašajo

V spremstvu bivšega vojaškega atašaja v Washingtonu, g. Mirkota Burje, nas je včeraj obiskal jugoslovanski generalni častnik g. Ivan Prezelj. Z našim urednikom Debevcem sta v daljnem sorodstvu. Je sin Matencove Lenke in je hodil v Begunje na počitnice k Matencovim in Bonačevim. Med vrstniki je bil znan kot Bonačev Ivan. Zadnja leta je bil v Nemčiji in od tam je prišel v ponedeljek v Cleveland k družini Mr. in Mrs. Mirko Burja. Ivan stanuje na 18601 Shawnee Ave.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVO, Editor)
Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

AUGUST						
SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
1	2	3	4	5	6	
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 161 Wed., Aug. 17, 1949

Slovenska kmetija na Golgoti

Ali je kateremu drugemu stanu komunizem prinesel toliko gorja kot kmetu? Ne. Delavcu komunizem obljublja in je obljubil, da ga bo osvobodil od kapitalizma. Obljuba je izpolnil. Samo istočasno ga je zaslužil državnemu kapitalizmu, ki je mnogo hujši kot zasebni kapitalizem. Proti državi kot kapitalistu — gospodarju delavcev nima pravice nastopati, ne protestirati, ne zahtevati, ne štrajkati. Karkoli delavec podvzame proti državi v zaščito svojih pravic in zahtev, se lahko smatra in označi kot upor ali celo izdaja.

Tovarnarju in trgovcu komunizem ni nič obljubil in ne obljublja. Lahko bi vedela, da od komunizma nimata pričakovati kaj dobrega. Toda ta dva stanova sta pokazala kratkovidnost in zaslepljenost in jo povsod še kaže. V Sloveniji sta komunizem na vse moči podpirala, da bi se odkupila, si zagotovila naklonjenosti ali vsaj usmiljenja. Nič jima ni pomagalo. Zaman so šli težki milijoni, ki sta jih plačevala med revolucijo osvobodilni fronti. Kupila sta ju, na katero ju je komunizem obesil, čim je zavladal. To nemoralno špekulacijo vidimo tudi drugod tudi v Ameriki. Wallace je bil najbogatejši kandidat pri zadnjih volitvah, največ denarja za propagando je imela njegova stranaka, ki so jo zamislili in vodili komunisti. Tudi ameriški trgovci in industriji in bankirji kupujejo svojo vrv.

Kmeta se komunizem boji. Kmeta se je zlasti bal v Sloveniji kjer je povezanost med zemljo in kmetom — človekom zadeva srca in duše, ne samo zadeva telesnega, materialnega življenja. Zato je kmeta komunizem najbolj sovražil, zato je proti njemu najdosledneje nastopil, pa tudi najprevidneje.

Med revolucijo je komunizem največ zahteval ravno od kmeta. Na kmetih je komunistična osvobodilna fronta izvrševala "nočne mobilizacije." Kmečki fantje niso hoteli v gozd. Vedeli so, da to ni bila vojska za narod. Vedeli so, da so to bile navadne roparske in morilske bande. Zato so komunisti kmete najprej streljali, jim vasi zažigali in jih s silo v gozd med "osvobodilce" gonili.

Na kmete je prihajala noč za nočjo osvobodilna vojska, da jih je osvobodila premoženja. Vse je šlo z banditi, kar je bilo v kmetijskih hišah. Bande po gozdovih so hotele živeti. Če kmet ni hotel verjeti, da gre za osvobodilno borbo proti okupatorju, če je povedal, da ubijajo lastne brate in sestre po nedolžnem, je ognjeni plamen švigal nad njegovo glavo in kadar je bilo komunistom v veselje, tudi v glavo.

Kmet je upal, da bo imel vsaj po vojni mir. Komunizem je takoj po vojni prišel na kmete v novi maski. Prilizoval se je, da bi kmeta uspal. Komunisti so rekli, da hočejo kmeta nagraditi za pomoč, ki jo je dal v revoluciji. Proglasili so geslo, da mora biti zemlja last tistega, ki jo obdeluje, uvedli so agrarno reformo. Uspela je sleparija vsaj toliko ljudi so tudi na kmetih preselili, da so se prvi dve leti bavili z zborovanji agrarnih interesov, da so delili cerkveno in farovško zemljo in morda še posestva kakega "izdajalca." Komunizem je kmete uspal in dobil nekaj zemlje, ne za kmeta, za prve kolhoze, za prve edinke državnega kmetovanja. Prvi korak na poti k socializaciji je bil storjen, ko so ljudje mislili, da gre le za "pravično razdelitev vse zemlje med vse kmete."

Toda, če je ta prva doba po revoluciji mogla še koga preslepiti, še koga navdajati z napačnim upanjem, so kmete takoj nato morali toliko hujše okusiti bič komunističnega trpljenja, ko je novi oblastnik prišel na dan s svojimi praviimi nameni na kmetih in s kmetovo zemljo.

Sledile so postaje trpljenja, udarcev, padcev.

Na množičnih sestankih so začeli hvaliti kmetijske obdelovalne zadruge na eni strani in hujskati proti bogatejšim kmetom kot saboterjem in špekulantom in oderuhom na drugi strani. Kmet je že vedel, da hujskajo množico proti njemu: Križaj ga.

Začeli so predpisovati kmetu take davke, da je vse vpilo: To mora biti pomota. Dve ničli sta preveč. Kakih 1200 dinarjev je pravično, toliko smo plačevali doslej, nora pa je misliti, da bi zmogli 120.000 dinarjev. Pa ni bila pomota. Nekateri so šli in prodali še kar so imeli in plačali. Drugi so obnemogli. Posestva so šla na dražbo, v državno malho radi neplačil davkov.

Naložili so jim strašne kazni iz kakršnihkoli vzrokov. Če je rekel premalo pravičev, premalo krav, če je oddal premalo mela, jajc, živine, če ni dobavil vse predpisane količine lesa, je bil kriv. Nič ni pomagalo kmetovo dokazovanje, da je pametno in prav gospodaril. Komisar je predpisal kako bi kmet moral gospodariti. Množili so se predpisi tako zelo, da jih sploh nihče vseh poznal ni. A vsak pred-

pis so uporabili, kadar je bilo treba udariti kmeta.

Na sestankih so komunisti povedali, da vse tako mora biti, kdor pa ne zmore, naj pa v zadruge gre, tam ne bo nobenih takih težav. Kmetje so migs s kolom razumeli ali v zadruge prostovoljno zemlje niso šli.

Celoten aparat komunistične stranke in javne administracije je začel mladino goniti s kmetov. Mladi so morali k vojakom, v tovarne, v tečaje, v bataljone, na prisilno delo. Na kmetih so ostali le še stari in otroci.

Svobodni kmetje niso več dobili ne posojila, ne strojev ne orodja, ne umetnih gnojil. Nič niso več mogli kupiti za svoje gospodarstvo.

Prišlo je še hujše. Na sodišča so jih gonili in obsojali in plenili premoženja. Pred sodišče je moral kmet, ki je oddal kar je imel, plačal kar so mu predpisali in tisti, ki tega ni storil. Vsak sta bila obdolžena radi različnih krivic, prvi je bil bogatin-oderuh, drugi pa saboter, ali kaznovana sta bila oba enako: v ječo, na prisilno delo in izgubila sta posestva.

Država-kapitalist-tiran in gospodar zlomi vsak tilnik.

Odpri srce, odpri roke. . .

P. Bernard Ambrožič

Pa se je zgodilo, da sem bil na neki seji ali konferenci, ki je pretresala, vprašanje brezdomcev — displaced persons. Bila je take vrste konferenca, ki človeka nekaj nauči, ali mu naloži merico dobrodošli informacij.

Nekaj teh informacij bo tudi bralce te kolone zanimalo. Odpiram torej svojo vrečo in sem pripravljen, da vam jih nekaj namečem. Tukaj so:

Nič se še ne ve, če bo nova "begunska postava" prišla v razpravo v senatu v Washingtonu. Najbrž je pa do spomladaja položena med papirje. Praktičen nasvet torej je: Delajmo, kakor da na novo postavo ne čakamo!

To pa nikakor ne pomeni, da nam bo dela po dosednji postavi kmalu zmanjkalo. Nikakor ne! Tudi če ostane v veljavi samo dosedanja postava, od junija 1948, pojde delo za naselitev beguncev v tej deželi naprej vsaj še dve leti, morda tri. Saj je komaj četrtna brezdomcev od predvidenih 200.000 doslej prišlo sem. In se naselitev vrši že več ko eno leto! Res je, da pojde odlej hitreje in hitreje, vendar je verjetno, da bodo nastali novi zastanki in zapletki, pa spet le za nekaj časa. Potem se bo spet sprožilo.

Po poročilih iz Evrope, ki jih pozna tudi naši ljudje, se je tam po taboriščih razširila "a vicious rumor", zlobno govorjenje, da bo dovoljena kvota 200.000 skoraj napolnjena, oziroma da je že. Tako bi torej oni begunci, ki dosedaj še nima sponzorjev v Ameriki, obitali na suhem . . .

To NI RES! Res je to, da je število prijavljenih sponzorjev že globoko v drugem stotisu, toda veliko procentov beguncev, ki imajo tu sponzorje, ali niso "eligible" še zaenkrat, ali se pa odločijo za izselitev kam drugam.

Vsa taka mesta se na ta način izpraznijo in se odpro za druge, ki utegnejo prej ali slej priti na vrsto. Ne zgodi se pa to čez noč, zakaj masinerija za spravljanje brezdomcev v Ameriko je nujno silno zapletena — pa saj to je že znano in smo tega razlaganja do grla siti . . .

Druga podobna poročila vedo povedati (in tudi vam niso neznanja): Ljudje od IRO po begunskih taboriščih in naročajo beguncem: V par mesecih (treh, štiri . . .) MORATE imeti sponzorje v Ameriki, zakaj IRO bo kmalu ustavila svoje delovanje, potem ste — na suhem . . . Ako do takrat ne boste imeli sponzorjev v Ameriki, vas bodo neke oblasti poslale kamorkoli. Sami se potem ne boste mogli več odločevati, kam hočete . . .

Torej tudi to NI RES, je ugotovila ona seja ali konferenca. Res je verjetno, da bo IRO zaključila v doglednem času svoje delo, toda za njo brez dvoma pride nekaka druga organizacija, ki bo delo IRO nadaljevala, zlasti pa delala za preselitev brezdomcev čez morje. Ne vemo, kakor da na novo postavo ne čakamo!

Amerika se zmerom bolj obotavlja sprejemati begunce in to radi nastajajoče brezposelnosti ali depresije — pravijo . . . To je res — ali pa NI! Za mesta velja, da je to res. Za deželo, mislim na kmete ali farme — to NE drži! Res je sicer, da se nekateri "meščani", ki so bili zaposleni doslej v tovarnah in podobno, sedaj že umikajo na farme. (Za zgled je konferenca omenila mesto Buffalo — če drži.) Okoliški farfarji da so hodili delat v mesto, pa so bili voljni sprejeti begunce na svoje farme za pomoč, zdaj pa se sami lotevajo oni begunci, ki dosedaj še nima sponzorjev v Ameriki, obitali na suhem . . .

To NI RES! Res je to, da je število prijavljenih sponzorjev že globoko v drugem stotisu, toda veliko procentov beguncev, ki imajo tu sponzorje, ali niso "eligible" še zaenkrat, ali se pa odločijo za izselitev kam drugam.

Vsa taka mesta se na ta način izpraznijo in se odpro za druge, ki utegnejo prej ali slej priti na vrsto. Ne zgodi se pa to čez noč, zakaj masinerija za spravljanje brezdomcev v Ameriko je nujno silno zapletena — pa saj to je že znano in smo tega razlaganja do grla siti . . .

Druga podobna poročila vedo povedati (in tudi vam niso neznanja): Ljudje od IRO po begunskih

Društvo sv. Družine št. 1 DSD

Joliet, Ill. — Naznanjamo, da bo naša Družba sv. Družine obhajala prihodnjo nedeljo, 21. avgusta, 35 letnico svojega obstanka. Zato bomo priredili velik piknik v našem slovenskem parku sv. Jožefa.

Prosimi in vabimo vse člane in članice, prijatelje in znance, ter vsa društva od blizu in daleč, da nam pridete pomagati obhajati 35 letnico. Ob priliki povrnemo. Preskrbljeno bo z vsem in tudi zabave bo dovolj za stare in mlade, zvečer bo pa igral najboljši orkester za ples. Vstopnina je prosta.

Še enkrat vas vse vabimo vabi in vam kliče na svidenje, Joseph Bachar, predsednik, Anton Smrekar, tajnik, in ostali odbor.

me, oziroma ne zave se kmalu, kaj je novega na svetovnem pozorišču. Naj se še tako razlaga po časopisih in radiju, kaj je treba napraviti, da dobiš sem kakega begunca ali celo družino — ta pouk in ta zavest le počasi prodira med ljudi, zlasti na oddaljenih kmetijah. Celotno najbližji sorodniki, ki imajo že dolgo časa v mislih, da bi koga sem dobili, še zmerom mislijo, da je treba "afidaviti" in plačati vožnjo čez morje . . .

Treba je torej še veliko pouka in marsikatera kampanja v prilog beguncem bo še morala priti. Ne samo, da ljudje še ne vedo dovolj, kako koristni in celo potrebni bi bili begunci marsikje v Ameriki, niti ves nad vse žalosten problem begunstva še ni dosegel kakega visokega procenta Amerikancev . . . Torej!

Ameriški farfarji imajo slabo skušnjo z begunci — gre glas okoli. Na farme pridejo ljudje iz begunskih taborišč, ki niso farfarji in se ne znajo lotiti dela — se sliši. Mnogo je med begunci izobraženstva, ki ne najde služb v svojem poklicu, ponudijo se za farme, tam so pa že v prvem tednu — ponesrečeni . . .

Kaj naj rečemo glede tega? V kakem primeru je to res. Škoda je le, da se glas o kakem takim "ponesrečenju" kar brž razširi, pri tem se pa ne poudarja, da je pa kakih deset na enega, ki so bili poprej profesorji, inženirji, uradniki, trgovci . . . vendar pravilno prišlo na farmah in so se hitro uveljavili na njih.

Celo človek, ki je bil v Evropi vse življenje na kmetiji, se mora preobraziti za ameriško kmetovanje, seveda toliko bolj tak, ki se ni bavil s poklicnim kmečkim delom. Treba je le volje in toliko telesnega odpora, da delo na farmi zmore, drugo pride vse samoposrebi. Zato so in ostanejo ameriške farme odprte tudi takim, ki doslej niso bili kmetje. Seveda pa niso odprte takim, ki si mislijo: samo da pridem v Ameriko, magari na kmete, ko bom pa enkrat tam, naj me farma v uho piše! Da so tudi taki poedinci med begunci, je konferenca vzela na znanje in krepko podčrtala. Enako krepko je pa podčrtala dejstvo, da je odstotek takih zelo nizek.

Na nekatera vprašanja konferenca ni mogla dati niti približno točnega odgovora. Vzemimo vprašanje INVALIDOV med begunci! Tukajšnji sponzorji teh siromakov, ki so obtičali v Bremenu tik pred ladjo, lahko bi dejali, tik pred nosom Amerike, že izgubljajo živce nad to zadevo. In seveda še bolj begunci-invalidi sami. Kdo je odgovoren, kdo je tista "pristojna oblast", ki te reči urejuje?

Odgovor: NIČE NE VE! Zdi se, da se ameriške oblasti v Evropi in ameriške oblasti v Washingtonu glede te točke sploh ne razumejo in se ne morejo sporazumeti. Tam v Evropi so postavili zahtevo, namreč ameriška imigracijska oblast jo je postavila, da je treba za težkega invalida položiti kavejco \$1.000. Dobro! Pa naj bo! Marsikateri sponzor je čisto voljan. Toda če gre okoli spraševati, kje naj položi obilno bond, ga povsod samo debelo gledajo in odgovora ne vedo . . .

Podobno je, da je tu eden od mnogih krčičev zglede, kako zelo manjka koordinacije med ameriški uradi ali oblastmi. Amerikanci pač niso vajeni "administrirati" Evrope, pa se jim stvari zapletajo, da je strah. In glede teh bndov za invalide pri naboljši volji človek ne more reči drugega kot: POTRPLENJE, ljudje božji! Marsikaj je bilo že "obupno", pa se je izgladilo, tudi to reč se bo — če Bog da!

Podobno je, da je tu eden od mnogih krčičev zglede, kako zelo manjka koordinacije med ameriški uradi ali oblastmi. Amerikanci pač niso vajeni "administrirati" Evrope, pa se jim stvari zapletajo, da je strah. In glede teh bndov za invalide pri naboljši volji človek ne more reči drugega kot: POTRPLENJE, ljudje božji! Marsikaj je bilo že "obupno", pa se je izgladilo, tudi to reč se bo — če Bog da!

Podobno je, da je tu eden od mnogih krčičev zglede, kako zelo manjka koordinacije med ameriški uradi ali oblastmi. Amerikanci pač niso vajeni "administrirati" Evrope, pa se jim stvari zapletajo, da je strah. In glede teh bndov za invalide pri naboljši volji človek ne more reči drugega kot: POTRPLENJE, ljudje božji! Marsikaj je bilo že "obupno", pa se je izgladilo, tudi to reč se bo — če Bog da!

Podobno je, da je tu eden od mnogih krčičev zglede, kako zelo manjka koordinacije med ameriški uradi ali oblastmi. Amerikanci pač niso vajeni "administrirati" Evrope, pa se jim stvari zapletajo, da je strah. In glede teh bndov za invalide pri naboljši volji človek ne more reči drugega kot: POTRPLENJE, ljudje božji! Marsikaj je bilo že "obupno", pa se je izgladilo, tudi to reč se bo — če Bog da!

Podobno je, da je tu eden od mnogih krčičev zglede, kako zelo manjka koordinacije med ameriški uradi ali oblastmi. Amerikanci pač niso vajeni "administrirati" Evrope, pa se jim stvari zapletajo, da je strah. In glede teh bndov za invalide pri naboljši volji človek ne more reči drugega kot: POTRPLENJE, ljudje božji! Marsikaj je bilo že "obupno", pa se je izgladilo, tudi to reč se bo — če Bog da!

Podobno je, da je tu eden od mnogih krčičev zglede, kako zelo manjka koordinacije med ameriški uradi ali oblastmi. Amerikanci pač niso vajeni "administrirati" Evrope, pa se jim stvari zapletajo, da je strah. In glede teh bndov za invalide pri naboljši volji človek ne more reči drugega kot: POTRPLENJE, ljudje božji! Marsikaj je bilo že "obupno", pa se je izgladilo, tudi to reč se bo — če Bog da!

ČE VERJAMETE AL PA NE

Drveli smo z vpregama v črno noč naprej in naprej. Pot se je vlekla v neskončnost, pa ko je vander hlapec s prvo vprego podil na vse pretege in moja konjička tudi nista zaostajala. Ni ju bilo treba priganjati in bi bilo čisto vseeno, če bi držal vajete v roki ali ne. Moja sta tekla, kadar sta konjska tovarnika s prvim vozom in šla lepo v korak, če sta prvaka tako stori. Čeprav je bilo vseeno, če bi držal vajete v rokah, ali pa bi jih privezal kam ob voz, pa sem se vseeno zazdel, da imam silno važno nalogo, če ni mar pozicija, da če ne bom vajetov dobro držal, da mi bosta konja zašla s poti, ali kaj drugega napačnega napravila. Razkorak sem staj na vozu, trdno držal vojke z obema rokama, kakor sem včasih videl Domicelovega hlapca z Rakeka, kadar je pripeljal tista lepa konja, ki sta navadno vozila samo visoko gospodo, cesarsko in drugačno. Tudi Jože, ki je bil za kočijaža pri cerkniškem dekanu Kunstu, je razsural svoje nafiljne, kadar je pripeljal gospoda dekana na Meniško o našem zeganju, pa vendar ni bilo posebne sile. Od Cerknice proti naši vasi je šlo kar lepo zmerno, šele pri naših prvih hišah si je Jože mislil, da mora pripeljati v vas, kot bi imel zmaje vprežene v kočijo, da ne bi meniškovski konjarji zabavljali in se zgledovali nad Jožetom, ki da ima vprežene polže. Jože je bil sila dober človek, dokler ga ni kdo razjel. V farovžu, so pravili, je imel vso besedo samo Jože. Ako je go spod dekan omenil, da bo treba to in ono storiti pri gospodarstvu, pa če ni bilo Jožetu po volji, je robantil po farovžu, da je vse v kreg letelo in gospod dekan so morali na vso sapa jemati besedo nazaj in prepustiti Jožetu vso oblast.

Z našimi mrhami doma, kadar so bile že pri hiši, saj smo imeli navadno samo plebejske voli nistem imel dosti vaje in skušnje. Brat Janežek mi ni pustil do njih, ker sem bil še pre-

H koncu še ena reč. Bivši begunci, zdaj novi Amerikanci, bi morali hitro po prihodu sem dobiti od DP. Commission v Washingtonu legitimacije s sliko. Nekateri so jih dobili brž, drugi zastoj čakajo nanje . . .

Skrivnost? Tiskarna, ki tiste legitimacije tiska, je mislila, da bo izhajala samo z enim tiskarskim strojem. Pa jo je ofrnajilo. Spoznala je, da potrebuje kake tri . . . Tisti stroji so zdaj naročeni in je veliko upanja, bo do nekako septembra — ali do začetka ali konca septembra, ne vem — zadeva v redu in bodo začele prihajati nadaljnje legitimacije v roke novim Amerikancem . . . Malo čudna reč, kajne, toda saj ste že videli, da je v Ameriki marsikaj — precej čudno . . .

Državnikovo prepričanje

Velikemu francoskemu državniku vojvodi Etienneu Francois de Choiseulu (1719-1789) so očitali, da nima lastnega prepričanja in da čisto spreminja svoje mnenje. Ko je bilo vojvodi teh očitkov le preveč, je ogorčeno vzkliknil:

"Sto hudčev! Če ne bi imel svojega lastnega prepričanja, ga tudi spreminjati ne bi mogel! In vendar nistem vse življenje drugega počel, kakor ne prestanu spreminjati svoje prepričanje!"

Odpustljivo vprašanje

V zgodovinski uri so učenci slisali imena kakor Diana, Hector, Pluton in podobna.

Pa vpraša Mirko Počarajev: "Gospod profesor, zakaj so pa dajali bogovom sama pasja imena?"

majhen, da bi jih komandiral. Porabil sem pa vsako priliko, da sem konjičko zlezel na hrbet. Od hleva do kozolca, kakih dvajset korakov pešhoje, nisem nikoli prehodil, če sta bila konja v bližini. Bil sem ves srečen, če sem imel kak opravke okrog konj. To je bilo menda od tega, ker mi je sestra Francka, ki me je po materini smrti vzgajala in cartala, vselej prinesla kakšno konjsko igračko, kadar je šla v Ljubljano ali Trst. Če ni bilo drugega, mi je pa v sejmu v Cerknici kupila takega, ki je piskal tam na zapadu.

Se zdaj pomnim, kdaj sem prvič padel s konja. To je bil zame zgodovinski dogodek, za konja pa najbrže ne. Menda še nisem bil sedem let star, ko smo šli na ohcet v Zirovnico. Bratranec, Uleč Anton, se je ženo. Nevesto je dobil v Dolnji vasi, in več kot 30 koles je pripeljalo svate. Konje so spravili v Uleč skedenj in pod kozolec. Zbrali smo se fantički in jih prečenjevali. Potem smo se zmislili nedolžno igrico. Dobili smo dolg bič in švrkali konje po zadnjih nogah, da so skakali in brcali, da so se kar iskre kazale. Nam fantičkom se je to sila fletno zdelo, konjem pa ne, bi misli.

Ko so konje nakrmili, smo se ponudili, da jih bomo mi fantički gnali na vodo dol k potoku. Bila so to kmetska kljuseta, vajena otrok in vsega hudega na tem svetu, zato so nam jih zaupali. Mene je nekdo vrgel na visoko mrho, ki me je varno nesla doli po vasi in v potok. Ko se je žival našlampala vode in zopet naravnala svoje korake iz potoka, sem se hotel menda postaviti ali kali, pa sem udaril s svojimi čevlji konja v rebra. Konj se je samo za spoznanje zgnal, pa sem se letel na glavo s konja v potok. Kaj vem, kako je prišlo, da sem padel ravno v vodo in da nisem zadel v kak pripraven kamen, ki jih je bilo vse polno tam okrog. S konjem sva prišla vsak zase do Uleče hiše. Ko so konja ujeli in privezali, sem čakal, da je bilo vse varno naokrog, pa sem poiskal bič in jih konju naštel nekaj v povračilo in v trajen spomin.

Takrat sem se prvič seznanil s konji, potem pa še večkrat. Enkrat sem že povedal, kako so nama z bratom ušli iz gozda in kako sva jih podila nazaj, radi česar sem potem jaz tri tedne stojel jedel ob naši mizi. In potem pri vojaki, ko sem stotnikovega konjička pogljal v Sočo onstran Ročinja, pa sva sredi derže "čere planin" delala salto mortale, potem si pa zastavo pomagala iz vode proti bregu in sem zmagal jaz.

Tudi moj oče so bili konjar že od mladih nog. Še pred mojim časom so menili zabogati, kakor bi to menda rad vsak, pa se ne obnese skoro nikomer. Takrat so govorili, da se strahno zaslužijo s furanjenjem v Bosni. To je bilo po okupaciji. Pa so naš oče nabrali tri pare konj in tri močne tajste, dobili še dva hlapca in odpeljali so se v Bosno. Čez nekaj časa so prišli sami nazaj, niti ene gajle niso prinesli nazaj, kakor so dostikrat povedali. Ko sem bil še mlad, se spominjam, kako so šli oče k Cencovi Faniki, ki je bila študirana, da jim je pisala pismo oziroma pritožbo do samega cesarja in so zahtevali denar za konje in za delo. Ko so oddali pismo na pošto, so pili likof na račun tiste odškodnine. Kaj vem za koliko tisoč kron jim je šlo. Tisti likof je bil edini, kar so oče dobili za svojo pritožbo in likof so morali plačati sami.

No in tako je prišlo, da sem vedno imel rad konje in bi ves srečen, če sem imel opravke z njimi. Zato sem bil tudi takrat v Kanadi ves srečen, ko sem že prvi dan prihoda dobil vajeti v roke.

V samotah pragozda

S. Scoville ml. — Pavel Holeček

Ko je hotel vtekniti glavo vanjo, bi bil malone butnil ob možja, ki je ležal v uti in spal. Pa bliskovito je umeknil glavo in vlekli na uho; ali slišal ni drugega kakor enakomerno globoko dihanje. Oprezno je vstal in trenutek počakal; nato se je vrnil k tovarišu, legel kraj njega v travo in mu pošepetal na uho:

"Vsi spe. Psov ni Greva h kladari."

"Ne grem brez bisera," zašepče Vilče.

Rok ga pogleda ves zavzet. "Kakor hočeš, veliki poglavar," reče čez nekaj časa.

Kakor dva duhova sta se prikradla do vhoda v uto; tam sta stala nepremično, dokler se jima niso oči privadile temi. Zdaj sta že razločila temne obrise spečih mož. Eden je ležal povprek čez prag; bil je Indijanec. Na desni strani, kjer je običajno počival Vilče, sta ugledala velikansko, temno telo; to je moraj biti Dawson. Ta je tudi brčkone nosil okoli vratu mošnjček z biserom; ki ga je prejšnji dan vzel Vilčetu. Stopila sta previdno čez Indijance na spečega velikana. Ležal je na desnem boku in držal roke križem na prsih. Vilče se je pripognil in opazil temno črto usnjenega jermena na njegovem vratu; vendar pa mu ni bilo mogoče odvzeti mošnjčka, ker bi se gotovo takoj prebudil. Že je premišljeval, ali bi ne kazalo pograbit za jermen, odtrgati mošnjček in izginiti v temno noč; tedaj ga Rok, ki je ugenil njegove misli, prime naglo za roko in mu namigne, naj se ne gane z mesta. Nato se pripogne in začne prav rahlo pihati velikana v hrbet med obe lopatice. Najprej brez uspeha. Ko je pa neprestano hladna sapica le preveč dražila kožo, je začel Dawson kašljati. Nazadnje se je renče prevajal z boka vznak, da si hrbet kopet ogreje. Zdaj sta mu videla razgaljene prsi in na beli koži se je razločno odražal dragocen mošnjček. Toda s kašljanjem se je Dawson napol predramil in pripravil se je, kakor da hoče izpregledati. Rok se je naglo pripognil, pograbil tihotapev klobuk, ki je ležal poleg njega, in začel spečega rahlo pihljati. Kmalu mu je ohladil vroči obraz, da je spet omahnil nazaj in vnovič trdno zaspal. Zdaj je Rok vzel iz žepa kos ostrega kresilnika, previdno prijel za mošnjček in mu začel prati niti, s katerimi je bil sešit. Končno se mu je posrečilo napraviti tolikšno luknjico, da je izlekel biser iz mošnjčka in ga izročil tovarišu. Vilče ga je spravil v varno torbo in se plazil proti izhodu. Nesreča pa je hotela, da je v temi izgrešil pravo smer; dočim je Rok srečno zlezal čez Indijanca, je Vilče z vso silo zadel ob integrenjo nogo mešanca, ki je spal

v drugem kotu. Mož je z glasnim krikom skočil pokonci in skušal Vilčeta zgrabiti; ali deček je bil urnejši in se mu je izmuznil iz rok. Rok je bil že na varnem; ko pa je hotel Vilče za njim iz koče, je stal pri vходу Indijanec in mu zastavil pot. Vilče se je umaknil za korak in zdajci začutil, da se ga oklepajo mišičaste mešančeve roke. Zastonj je napenjal vse sile, da bi se izvil iz krepkega objema. Zaradi krika se je prebudil Dawson in planil na noge. Tisti hip se je Vilčetu posrečilo sneti klj s pasu in mahnil je nasprotnika po glavi, da ga je takoj izpustil in padel ko klada po tleh. Tedaj sta se ga lotila Indijanec od spredaj in Dawson od zadaj. Vilčeta je rešila njegova spretnost v nogometu. In Indijanec je segel previsoko in deček se je urno sklonil ter mu ušel pod iztegnjeno roko; zasukal se je na peti, naglo skočil in bil zunaj, preden sta nasprotnika vedela, kaj se je zgodilo. Zdaj sta jo dečka rezala ko veter po temni stezi in v nekaj trenutkih ju je zakrila noč. Toda tudi Dawson ni izgubljal časa. Planil je iz koče in zaživžgal na prste, kar je imel sapa. Takj so se mu iz velike daljave oglasili psi; ki jih je bil zvečer izpustil v gozd.

Dečka sta vedela, da ju bodo začeli zasledovati, kakor hitro se vrnejo psi; torej sta tekla, kar so jima dopuščale moči, da bi dospela do kladare in telefonirala za pomoč, preden bi bilo prepozno. Medtem se je jelo svitati, da sta razločno videla stezo.

"Vsekakor sva priborila organizacij kladaro in gozd. Včeraj je bil zadnji dan," je soplhalje dejal Vilče.

"Če se bolj ne podvziva," zamrmra Rok, "sva izgubljena. Psi že čisto blizu."

Res že zvenelo pasje lajanje vedno glasneje. Ko sta pretekla še dober kilometer, so se oglašali psi le nekaj sto metrov za njima. Steza je tu ostro zavijala okoli močvirnatih dolin, ce, ki jo je najbrže namakal skrit studenec. Na koncu ovinka je držala steza med dvema velikanskima hrastoma. Pri teh se Vilče nenadoma ustavi.

"Ni mogoče priti pred psi do kladare," reče zamolklo. "Tule jih počakava. Ko pridemo iz goščave, pa ubijeva enega ali celo dva."

"Ali mogoče so brčkone takoj za njimi," odvrne Rok z dvo-mičnim glasom.

"Potem nama ni rešitve," sklene Vilče. "Brez pomisleka naju postrele. Tej nevarnosti ne moreva uiti."

Naredila sta torej po Vilčetu-mu nasvetu in se postavila vsak za debelo drevo. Rok je skrbno pripravil svoj lok, izbral najboljšo puščico in jo položil na tetivo; Vilče pa je stiskal med prsti precej debel, ostrorob kamen. Tako sta v največji napetosti čakala nasprotnikov.

Tedaj je pasje tuljenje utihnilo, kakor bi bil odrezal. Tro-pa je zavohala, da morata biti begunca nekje na močvirnem svetu pred njimi. Dečka sta obrnila vso svojo pozornost na trnov grm, stoječ na koncu steze, dobrih trideset metrov pred ovinkom. Ako bi se pripodili psi sami, potem sta se upala na rešitev; če bi pa prišli obnem z njimi tudi možje, ju je čakala gotova smrt. Že sta slišala sumotanje pasjih nog po gozdnih tleh in glasno vohljanje stare psice, ki je z nosom preiskovala stezo — zdajci začare v grmovju divje oči in na stezo planejo psi, stara naprej, za psa, ki jo komaj dohajata.

(Dalje prihodnjik)

Slovenska makabejska družina

(Piše Mavsar Jože)

(Nadaljevanje.)

Sovraštvo ki ga oznanjajo glavniki novega časa in novega človeka, niti nad grobom ne najde utešitve. Ostanke trupel smo položili na mrtvaški oder v so-sednji župni cerkvi v Mokronogu. Tam je črna zemlja gostoljubno sprejela vase prvih sedem žrtev naše družine: 51 letnega očeta Jožefa, 49 letno mater Terezijo, 16 letno sestro Marjijo ter štiri njene brate: 9 letnega Stanka, 73 letnega Petra, 17 letnega Cirila in 21 letnega Darka.

Moj oče narodni izdajalec
Ob pogledu na zgorela trupla, si se Ti moj bralec, gotovo vprašal: zakaj so jih tako zverinsko pomorili?

Oče je bil "narodni izdajalec" po komunističnem slovarju.

Če je moj oče izdajal svoj narod laškim fašism, kot so le redki komunisti trdili, naj mi odgovore na tale vprašanja:

Zakaj so fašisti požgali mojemu očetu krašno zidnico v Malkovu pri Trzinu? Zakaj so laški vojaki odpeljali njegovega sina Pavleta v najstrašnejše italijansko taborišče na otok Rab, kjer bi skoro umrl od gladi in to skoro istočasno, kot so komunisti očeta na smrt obsodili? Vse prošnje, ki jih je oče napravil na italijansko fašistično oblast, da bi rešil Pavleta, so bile brezuspešne. Najtežji vprašanje pa je: zakaj niso poslali sto laških vojakov s strojnica-mi nad napadajoče partizane, katere bi z lahkoto razpodili? Laški vojaki v Mokronogu so se prostovoljno javili in celo zahtevali od komande, da jim dovolijo razgnati komuniste in rešiti svoje in slovenske ljudi. Zakaj je vrhovni komandant odklonil in prepešal, da bi rešili mojega očeta in družino?

Mar zato, ker je bil moj oče laški denuncijant in slovenski izdajalec?

Zakaj je torej zaslužil tako strašno smrt? Kakšen zločin je zagrešil?

Da, razkrinkaval je komunistično laž in svaril narod pred največjo nesrečo — komunizmom. Odklonil je sodelovanje s člani "Osvobodilne Fronte", ki so varali narod, češ da se bore za osvoboditev izpod fašističnega in nacističnega jarma. Borili so se namreč za iztrebljenje onega dela slovenskega naroda, ki je ostal zvest svojim verskim in narodnim izročilom, po njihovem geslu: Če od vsega slovenskega naroda ostane par sto naših ljudi, ki bodo zavedni komunisti, dovolj je!

Velik del naše občine ga je takrat obsojal s partizani vred, češ da se bori proti rešiteljem svojega naroda, proti "Osvobodilni Fronti." Šele njegova smrt je odprla mnogim občanom oči.

"O Mavsar, o gospod župnik Nahtigal, ko bi mi takrat vaju poslušali, bi se oteli tega groznega pekla, v katerega so nas pahnili naši laži osvobodilni komunisti, ki nas osvobajajo naših premoženj in življenj. Uživati bi srečo na lepi slovenski zemlji, ki je pravi raj sveta, kot pravi Cankar, iz katerega pa so narodni osvoboditelji napravili peklo." Te izjave gredo danes preko št. Ruperta, izjave žalostnega spoznanja, ki je pa žal nepozno.

Pojdite danes v št. Rupert in vprašajte moje sofarane, kakšen zločinec je bil moj oče, kak narodni izdajalec! Če bi ti režeči smeli v "svobodni in demokratični" Jugoslaviji samo pet minut svobodno javno govoriti, bi naravnost kričali: "Žal, zdaj šele vemo, kdo je naše ljudi pošiljal v najstrašnejša nemška in laška taborišča, kdo je vodil v Dachau, taborišče smrti, zverinska mučenja? Danes imamo

v rokah dokaze. Komunisti sami so javno pred sodiščem priznali vse te zločine. Da, zdaj vemo, kdo je bil narodni izdajalec: bili so in so še vedno komunisti." Tako bi odgovorili pošteno Slovenci. Isto povedo tisti moji rojaki, ki so bili zadnja leta tako srečni, da so ubežali iz Titovega "raja."

Tujini so šele velike žrtve, kot nadškof Stepinac, kardinal Mindzenty in 13 bolgarskih protetantskih duhovnikov odprle svetu oči, da polagoma spoznava, kakšni narodni zločinci smo tudi mi begunci.

Svet ve za nadškofa Stepinca, ki je postal žrtev komunistične zlobe in javno brani njegovo nedolžnost. Kako malo pa se zmeni za našega gospoda škofa prevzvišenega g. dr. Gregorija Rožmana, ki je bil menda prvi od jugoslovanskih škofov, ki je javno obsodil "Osvobodilno Fronto" kot komunistično našo veri in narodu sovražno organizacijo. Čeprav so mu komunisti grozili s smrtjo na grmadi, je kot slovenski Janez Krstnik pogumno klical svojim ovčam: "Ni vam dovoljeno! Če hočete rešiti svojo vero in in narod!" Njegova služba je, da Slovenci nismo utonili v brezbožnem komunizmu. To priznanje bi mu že danes dal ves naš narod, če bi smel svobodno izpovedati svoje prepričanje. To priznanje ki mu bo dala svetovna javnost, a šele takrat, ko bodo novi številni nadškofje "Stepinaci" in kardinali "Mindzentiji" postali žrtve komunizma, ožigosani kot narodni izdajalci kakor je bil naš prezvišeni g. škof Gregorij Rožman in z njim vred skoro vsi slovenski begunci.

Še kratak odgovor na drugo vprašanje, ki mi ga je že marsikdo zastavil: "Zakaj so 'Osvobodilni' slovenskega naroda umorili Vašo mater, sestro in poleg bratov celo malega 9-letnega Stanka? Ali more biti otrok devetih let tudi narodni izdajalec in tolik vojni zločinec, da zasluži smrt?" Da, dragi bralec, ob odgovoru na tole vprašanje boš šele videl vso zlaganost "Osvobodilne Fronte". Ta mali otrok, ki niti vedel ni, kaj je narod, kaj "Osvobodilna Fronta" je s svojo nedolžno krvjo mnogim Slovincem, ki so bili simpatizerji OF, odprl oči.

(Dalje prihodnjik)

Paganski poglavar proti komunizmu
New Delhi, Indija. — Dalai Lama, najmočnejši verski poglavar v srednji Aziji, je razglasil splošno borbo proti komunizmu. Vsa njegova verska organizacija je dobila ukaz in navodila, da mora ljudi odvrniti od komunističnih nauk.

DELO DOBIJO
Ženska dobi delo
Sprejme se ženska za splošna hišna dela. Imá stanovanje in hrano v službi v Chagrin Falls. Pokličite za informacije IV 5106. (x)

MALI OGLASI
Popravljamo
Popravljamo strehe in rabi-ro "Barrett Dubleote Shingles," z'ebave in obiljanje hiš. Imamo 25 let izkušnje v tem delu. Prihranite si izdatke za posredovalca in vrasajte direktno nas. Prijazna in točna postrežba. Delo garantirano. Pokličite Endicott 2843. —(163)

PAPIRANO IN BARVANO SOBE
Prvovrstno delo, zmerne cene. Pokličite, da vam damo prost proračun. Imamo parni kotel za odstranjevanje papirja.

GEO. PANCHUR in SINOVI
16993 Waterloo Road
KE 2146
HARVE IN STENSKI PAPIR V NAJNOVEŠIH VZORCIH.

Lepa prilika

Naprodaj je grocerija in mesnica, zidano poslopje, v prvem nadstropju skladišče, 5 sob in kopalnica zgoraj, klet pod vso hišo; veliko skladišče zunaj; zra-ven je pol akra zemlje, postrežba s plinom in oljem, okrog 15

milij vzhodno od Rapid Transit, se proda ali zamenja za enodružinsko hišo ali za dvodružinsko; zelo lepa prilika. Pojasnila daje

C. A. Rybak Realtor
UL 1-2233, zvečer pa
PO 6727

(161)

Vas muči glavobol?

Nabavite si najboljšo tableto proti glavobolu v naši lekarni.

Mandel Drug

15702 Waterloo Road
Cleveland 10, Ohio

MI DAJAMO IN ZAMENJAMO EAGLE ZNAMKE

THE MAY CO.'S hladen BASEMENT

A Special Purchase!

Actual 2.98 to 4.98

WOOLENS

1.98

YARD

From Such Famous Mills As:

- American Woolen Mills
- Pacific Woolen Mills
- Parker Wilder
- J. F. Stevens
- Wyandotte
- Shamokin
- Berkshire
- Anglo Woolen

Included in the Group Are:

- Worsted
- Houndstooth
- Herringbones
- Crepes
- Check
- Flannels
- Suiting
- Diagonal
- Scotch Plaids
- Plain Covert
- Tweeds
- Novelty Plaids
- Sheer Crepes
- Chavots
- Men's Suitings

An event all Cleveland has become acquainted with for bringing some of the most outstanding buys in quality woollens. Every imaginable texture in the latest colors and color combinations is awaiting your selection. Make your extra Fall and Winter wardrobe at a fraction of the estimated cost. All 54 inches wide.

Shop Early for Best Selections

Basement Yard Goods Department

DO YOU GET VITAMINS?

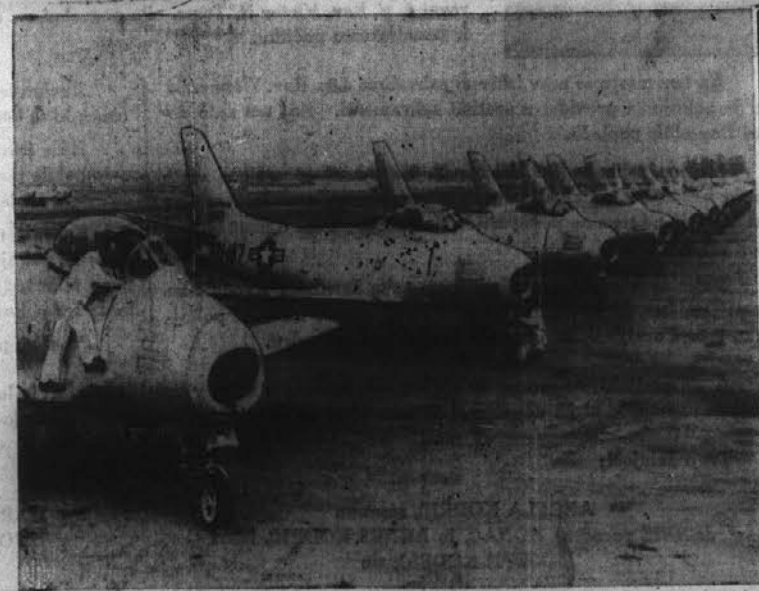
Get them every day. Vitamins are essential for life. They help you stay healthy and strong. They are found in many foods, but it's hard to get enough from food alone. That's why you need a vitamin supplement.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES
A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day. Contains the basic daily quantities of the five vitamins whose requirements in human nutrition are known.

One One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule at your drug store.

AMERICAN LABORATORIES, INC.
New York, N.Y.

Nova moč v naši zračni sili. — Svetovno najhitrejša letala so ta armaana bojna letala F — 86, ki so vsa na jet pogon in jih izdelujejo v Los Angeles tovarni. F — 86 Sabres dobiva sedaj Fourth Fighter Group na Langley zrakoplovnem polju. Vsa ta letala so popolnoma opremljena za boj.

POLOM

POSLOVENIL VLAD, LEVSTIK

Vljudno je povedal vojakoma natančno mesto njunega polka; nato pa se je ves srečen, smodko med zobmi, posadij k svoji čašici.

"Veselite se bilo le moje, tovarisa!" je odgovoril Maurice Couardu in Picotu, ki sta odhajala ter se mu zahvaljevala za sir in za vino.

Tudi on si je bil dal prinesiti čašico kave in je gledal poročnika, obvladan od njegove dobre volje, dasi nekoliko presenečen nad tistimi tristo možmi, ki jih vendar ni bilo mnogo nad sto tisoč, in na nenavadno lahkoto, s katero je pobijal Pruse med chalonsko in med Bazaine-ovo armado. Ali tudi on je čutil takšno potrebo po iluzijah! Zakaj ne bi upal še vedno, ko je pela slavna preteklost tako glasno pesem v njegovem spominu? Stara kréma je bila tako vesela v svoji trti, od katere je viselo jasno grozdje Francije in se zlatilo v solnce. Zopet mu

je prihajala njegova ura nade ter se dvigala nad veliko, topozalostjo, ki se je bila polagoma nabrala v njegovih prsih.

Za kratek hip je z očesom sledil afriškemu lovskemu častniku, ki je v spremstvu ordonance prijezdil mimo; obadva sta v naglem diru izginila za vogalom tihe hiše, v kateri je bival cesar. Ko se je potem ordonanca zopet pojavila, toda sama, ter obstala z dvema konjema pred vrati gostilne, je vzkliknil Maurice v presenečenju:

"Prosper! Mislim sem, da ste pred Metzom!" Bil je človek iz Remilly-a, navaden hlapec, ki ga je poznal v otroških letih, ko je bil pri stricu Fouchardu na počitnicah. Mož je bil pri naboru potegnil nizko številko in je bil tri leta v Afriki, domaker ni izbruhnila vojska. Korenjak je bil videti v svojem živomodrem jopiču, širokih rdečih hlačah z modrimi našitki in

s pasom z rdeče volne, dolgega, suhega obraza in gibčnih, krepkih udov, ki so razodevali nenavadno spretnost.

"Glej, glej! To srečanje! .. Gospod Maurice!"

Ni pa takoj prihitel k Mauriceu; najprej je peljal prhačo konja v hlev, motreč zlasti svojega lastnega z očetovskim pogledom. Ljubezen do konj, ki jo je imel nedvomno še iz mladosti, ga je bila napolnila, da je šel služiti h konjenici.

"Iz Monthois-a prihajava," je dejal, ko se je vrnil, "nad deset milj v eni sapi; Zefiru bo teknilo nekaj za malico."

Zefir je bil njegov konj. Zase je odklonil jed; sprejel je le kavo. Čakal je svojega častnika, in ta je zopet čakal cesarja. Utegnilo je trajati pet minut, pa tudi dve uri. In tako mu je častnik ukazal naj postavi konja v senco. Ko je Maurice v svoji radovednosti hotel slišati, v čem da je delo, je skomizgnil z ramami:

"Ne vem .. Gotovo bo kakor naročilo .. kakih papirij pač, da jih izročijo."

Rochasu pa, ki mu je lovčeva uniforma budila spomine o Afriki, se je razmislilo oko:

"Čujta, fant, kje pa ste bili tam doli?"

"V Medej, gospod poročnik."

Medeja! In pričela sta kramljati vzlic službeni razliki. Prosper se je bil privadil tega življenja v neprestani stražnosti; venomer na konju, ko je hodil v bitko, kakor da bi bila lov — takšna velika gonja na Arabce. Oddelek šestih mož je imel en sam poljski kotel; vsak oddelek zase je tvoril družino; ta je kuhala, drugi je pral perilo, ostali so postavljali šator, skrbeli za živali in snajili orožje. Obtovorjeni z ogromno prtljago so jahali zjutraj in popoldne, po svinčeni solnčni pripeki. Zvečer so zažigali ognje, da preženo moskito — velike ognje, okrog katerih so peli francoski pesmi. V jasni, z zvezdami posejani noči je bilo treba čestokrat vstati in miriti konje: bičani od mlačnega vetra, so se včasih mahoma začeli grizti, srdito rezgetati in trgati kole iz tal. Nato je prišla kava, prelestna kava, ki so jo strli na dnu vojaškega kotla ter jo precedili skozi rdeči službeni pas. Toda vmes so bili tudi črni dnevi, daleč od slehernega obljudenega kraja, pred oblajem sovražnika. Takrat ni bilo nobenih ognjev, nobenih pesmi, nobenega veseljačenja. Včasih so strašno trpeli vsled pomanjkanja spanja, od gladi in od žeje. A vseeno! Ljubili so to življenje, polno nenavadnih avantur, to praskarsko vojsko, kjer je mogel vsak tako sijajno pokazati svojo osebnost hrabrost — vojsko, ki je bila pri vsem tem kakor osvajanje divjega otoka, pri katerem so tvorili ropi, plenitve in tatvine v velikem slogu prijetno menajstvo, obenem z malimi tatvinami uzumovičev med vojaki, katerih uspele pustolovščine so služile vsem od prostaka do generala v pristrčen smeh.

"Ah!" — Prosper se je zresnil — "tu in tako kakor tam doli, tu se bijo drugače."

In na novo vprašanje Maurice je pripravedoval, kako so se izkrcali v Toulou, ter o njih dolgem in trudapolnem maršu v Luneville. Tam so izvedeli o porazih pri Weissenburgu in Froeschweilerju, nato je šla pot — on ni več natanko vedel, za-menjeval je imena mest — od Nancy-a do Saint-Michel-a, od Saint-Michela do Metz-a; dne 14. avgusta se je morala vršiti velika bitka, kajti vse obzorje je bilo v ognju; toda on je videl le štiri ulance za nekim grmovjem. Dne 16. so se bili še vedno, in topovi so ljuto grmeli od 6. ure zjutraj; in pravili so mu, da se je dne 18. še strašneje obnovil krvavi ples. Samo lovcev ni bilo več, ker jih je dne 16. ko so pri Gravelotte ob cestah čakali, da stopijo v bojno vrsto, vzel cesar s seboj; odhajal je v kočiji in hotel je, da ga spremlja v Verdun. — Lepa pot to, dvainštirideset kilometrov v galopu, med neprestanim strahom, da jih zajamejo Prusi!

"A Bazaine?" je vprašal Rochas.

"Bazaine? Baje se zelo vesel, da ga pušča cesar pri miru."

Toda poročnik Rochas je hotel vedeti, če pride Bazaine v Chalons. Prosper je zmignil z rameni. Kdo bi mogel reči? Že od 16. so bili preživeli vse dni na marših in protimarših v deževju, na rekognosciranjih in na prednjih stražah, ne da bi videli sovražnika. Zdaj so se prištevati k chalonski armadi. Njegov polk, dva druga polka francoskih lovcev in en polk huzarjev so tvorili divizijo rezervne konjenice, prvo divizijo, pod poveljstvom generala Margueritte, o katerem je govoril Prosper z navdušeno ljubeznijo.

"Ah, bogme, to je fant iz fare! Pa kaj pomaga, ko doselej še niso znali drugega, kakor da moramo brodirati po blatu!"

Kratek molk je nastopil. Nato je govoril Maurice nekaj časa o Remilly-u in o stricu Fouchardu, in Prosperu je bilo žal, da ne more videti Honoeja, kvartirnojostra, čigar baterija je morala stati miljo daleč odondot, onostran Laonske ceste. Takrat se je začelo iz hleva prhanje konja; Prosper je posluhnil, vstal in izginil, da pogleda, če njegovemu Zefiru česa ne manjka. Polagoma — bila je ura, ko po navadi pijo črno kavo s čašico žganja — se je napolnila vaška kréma z vojaški vseh sukenj in činov. Niti ena miza ni ostala prosta, in pod zelenim vinskim listjem, obsejanim z lisami solnca, se je razširil veseli blesk uniform. Štabni zdravnik Bourouche je bil pravkar prisedel k Rochasu, ko se je oglasil Jean s poveljem: "Gospod poročnik, gospod stotnik vas pričakuje ob treh v službeni zadevi."

Rochas je prikimal z glavo, v znamenje, da hoče biti točen. Jean pa ni takoj odšel, nego se je nasmehnil Mauriceu, ki je prižigal cigareto. Od tistega prizora v železniškem vozu je

vladalo med obema molčeče strpnost, se je vrnil:

"Jest pojdem, če starega ne bo kmalu iz barake ... Nero-

dna reč to: cesar se morda ne vrne pred večerom."

Prosper, ki ga je prišla ne-

FOR SALAD BOWL OR CASSEROLE... RECIPES ON EVERY PACKAGE

cool
savory

The More Tender - More Delicious MACARONI

Bolj mehki, bolj okusni, bolj elastični MAKARONI

—AND THE WORST IS YET TO COME

—in najhujše šele pride

OBLAK MOVER

Naša specielnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se s vsem zaupanjem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St.

HE 2739

SE PREPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6805 ST. CLAIR AVENUE
FRANK OVELBAR, lastnik.

G. WHISKERS

Naznanilo in Zahvala

Zalostnega ter globoko potttega srca naznanjamo vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem, da je preminul naš blagi in ljubljeni soprog in skrbni oče

1892

Peter Kodrič

1949

ki je po krajši bolezni ter previden z svetimi zakramenti zaspal v Gospodu dne 17. julija 1949. Naš ljubljeni pokojnik je bil rojen dne 16. maja 1892 v vasi Brezje, župnija sv. Križ pri Kostanjevici na Dolenjskem, odkoder je prišel v Ameriko. Pogreb se je vršil dne 21. julija 1949 iz pogrebnega zavoda Anton Grdina in Sinovi v cerkev sv. Vida. Sv. mašo zadušnico je daroval č. g. Rev. Victor N. Tomc. Po pogrebnem sv. maši je bilo truplo prepeljano na pokopališče Kalvarija ter ondi položeno k zemeljskemu počitku.

Na tem mestu se prav iskreno zahvalimo č. g. Rev. Wannerju, ki je pokojnika previdel z svetimi zakramenti. Naj mu zato do bri Bog obilo poplača.

Iskrena zahvala Rev. Victor N. Tomcu za opravljeno sveto mašo zadušnico ter za spremstvo iz pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida in od tam na pokopališče Kalvarijo. Tudi njemu iskreni Bog plačaj.

Dalje se iskreno zahvalimo vsem tako številnim sorodnikom in prijateljem, ki so poklonili toliko lepih vencev ob kratki pokojnika ter ga ozaljšali, ko je počival na mrtvaškem odru.

A Ti, preljubljeni soprog in skrbni oče, počivaj v miru v zemlji ameriški in lahka naj Ti bo gruda te nove in svobodne domovine; duši Tvoji blagi pa večni mir, ki ga uživaš za vse trpljenje in skrbi, delo in napore, ki si jih doprinesel za nas. Naj bo dobri Bog Tvoj bogati plačnik. Za sedaj pa: Na svidenje onkraj groba!

Tvoji žalujoči:

ANGELA KODRIČ, soproga
JENNIE poročena BONAČ, in AGNES KODRIČ, hčeri
JOSEPH KODRIČ, sin

MARY BLANC in ANNA BOGOLIN, pastorki
JOHN BONAČ in FRANK BLANC, zeta
RONALD in THOMAS, vnuka
V stari domovini zapušta brata JOHNA in VEČ SORODNIKOV

Cleveland, Ohio, 17. avgusta 1949.

ABZ, ter društvu Glas clevelandskih delavcev št. 9 SDZ za vso pomoč in pa za pogrebe, ki so nosili pokojnika na njegovi zadnji poti.

Zahvala za izraze sožalja bodisi ustmeno ali potom kartic.

Zahvala pogrebniemu zavodu Anton Grdina in Sinovi za tako vzorno vodstvo pogreba in pa prvovrstno poslugi, ki so nam jo dali.

Končno se zahvalimo prav vsem, ki so nam kaj na ta ali oni način pomagali ali drugače kaj dobrega storili ob tej za nas tako težki in žalostni uri.

Truplo sladko naj počiva, duša pa naj raj uživa, da enkrat skupaj vstanemo in se spet v nebesih združimo.